

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně:

zastoupená advokátem Mgr. Michalem Mazlem
se sídlem Belgická 276/20, Praha 2

proti

žalovanému:

Ministerstvo financí
se sídlem Letenská 525/15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím ministryně financí ze dne 4. 6. 2021, č. j. MF-11851/2021/48-13,

takto:

- I. Rozhodnutí ministryně financí ze dne 4. 6. 2021, č. j. MF-11851/2021/48-13, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, a to do rukou zástupce žalobkyně Mgr. Michala Mazla, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkumu v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministryně financí (dále též „ministryně financí“ či „druhostupňový správní orgán“), kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva financí (dále též „prvostupňový správní orgán“ či „ministerstvo financí“) ze dne 29. 4. 2021, č. j. MF-1185/2021/48-5, kterým byla odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informace dle § 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění rozhodném (dále jen „informační zákon“).
2. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatný skutkový stav:
3. Žalobkyně žádostí ze dne 14. 4. 2021 požadovala po ministerstvu financí zaslání kopie administrativních pomůcek, a to Jednacích protokolů s označením 1/2000 a 45/1999 určených k evidenci utajovaných informací ministerstva financí, konkrétně kopii titulní strany desek a dvojstrany (levé části se sloupci 1 – 7 a pravé části se sloupci 8 – 16), a jednacího protokolu, na kterém jsou uvedeny položky s pořadovým číslem 100 – 120.
4. Ministerstvo financí nejprve připomnělo, že již o obdobné žádosti žalobkyně ze dne 14. 8. 2020 rozhodovalo, kdy žalobkyni požadovaná informace nebyla ze stejného důvodu poskytnuta a správní řízení bylo skončeno rozhodnutím ministryně financí ze dne 14. 12. 2020, č. j. MF-22945/2020/48-36, proti němuž žalobkyně podala žalobu a soudní řízení je před Městským soudem vedeno pod sp. zn. 5 A 15/2021. Poté prvostupňový správní orgán vysvětlil, že nyní podanou žádost žalobkyně opět odmítl, jelikož dospěl k názoru, že požadované informace nelze poskytnout, jelikož se na ně vztahuje ustanovení § 2 písm. a), § 3 odst. 5 písm. c), d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“) a § 7 informačního zákona. Konstatoval, že jednací protokol je dle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 529/2005 Sb., o administrativní bezpečnosti a o registrech utajovaných informací, ve znění rozhodném (dále jen „vyhláška“) tzv. administrativní pomůckou. Prvostupňový správní orgán připomněl, že jednací protokol je utajovanou informací ve stupni V - Vyhrazené a je zařazen pod bod 2 přílohy č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., proto je utajen jako celek a nelze poskytovat ani jeho část. Uvedl, že jednací protokol je stěžejním dokumentem pro evidenci utajovaných informací, tudíž obsahuje vymezení věci tak, aby byla vystižena podstata utajovaných dokumentů. Obsahuje totiž zásadní část utajované informace, která byla zaslána odpovědné osobě s cílem seznámit výhradně adresáty této informace s riziky ohrožujícími zájmy státu, když by zveřejněním požadované informace mohlo vést k poškození významných ekonomických zájmů České republiky nebo Evropské unie nebo jejího členského státu, nebo k narušení důležitých obchodních nebo politických jednání České republiky s cizí mocí. Prvostupňový správní orgán s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021, č. j. 15 A 93/2020- 24, zdůraznil, že v postavení povinného subjektu není v rámci plnění úkolů agendy spjaté s informačním zákonem oprávněn hodnotit, zda je podřazení informace pod konkrétní položku seznamu dle nařízení vlády č. 522/2005 Sb. Poté již uzavřel, že žalobkyně se domáhá poskytnutí informací, které nelze z podstaty věci poskytnout dle § 7 informačního zákona.
5. Žalobkyně s prvostupňovým správním rozhodnutím nesouhlasila, proto proti němu podala rozklad. Ministryně financí v žalobou napadeném rozhodnutí rozklad zamítla a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdila s tím, že se zcela ztotožnila s jím zaujatým právním posouzením věci. Shodně rovněž zopakovala, že žalobkyně není oprávněna činit závěry ohledně zařazení jednacích protokolů pod bod 2 přílohy č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., když k takovému uvážení je povolán Národní bezpečnostní úřad, který tak učinil.

II.

Obsah žaloby, vyjádření správního orgánu, další vyjádření účastníků

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že považuje obě správní rozhodnutí za nezákonná, neboť jimi došlo k upřednostnění domnělé ochrany utajovaných informací před ústavně zakotveným právem žalobkyně na informace.
3. Konkrétně žalobkyně namítala, že jednací protokol nesplňuje formální znaky utajované informace ve smyslu ustanovení § 2 písm. a) zákona o utajovaných informacích, nýbrž je toliko administrativní pomůckou. Nesouhlasila proto s posouzením správních orgánů, že by jednací protokoly podléhaly režimu utajení (viz § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky). Taktéž namítala, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, zdali původce utajované informace splnil povinnosti týkající se označení a prověřování důvodů pro utajení utajované informace ve smyslu ustanovení § 21 a násl. zákona o ochraně utajovaných informací. Žalobkyně zásadně nesouhlasila s tím, že by bylo lze zařadit jednací protokoly pod položku bodu 2 přílohy č. 18 k nařízení vlády č. 522/2005 Sb., jelikož tato se vztahuje výhradně k činnosti (působnosti) zpravodajských služeb České republiky, což ministerstvo financí není. Navíc poukázala na v odůvodnění správních orgánů použitou formulaci, že jednací protokol: „*obsahuje tedy zásadní část utajované informace, která byla zaslána odpovědné osobě, a to např. zpravodajskými službami České republiky*“, s tím, že se nejedná o informaci, která by byla vytvořena zpravodajskými službami, nýbrž jejím původcem byl prvostupňový správní orgán.
4. Taktéž žalobkyně spороvala materiální znak utajované informace, jelikož z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu by mělo zveřejnění požadované informace vést k poškození významných ekonomických zájmů České republiky nebo Evropské unie nebo jejího členského státu, nebo k narušení důležitých obchodních nebo politických jednání České republiky s cizí mocí, zejména s ohledem na časový aspekt věci, když jednací protokoly pochází z let 1999 a 2000. Správní orgány vůbec nezkoumaly potencialitu ohrožení trvalého narušení vztahu k požadovaným částem jednacího protokolu. V žalobou napadeném rozhodnutí rovněž absentuje odůvodnění existence a trvání důvodů, pro které požadovaná informace vyžaduje utajení.
5. Dále žalobkyně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí vykazuje prvky libovůle, jelikož vyvolává pochybnosti veřejnosti o tom, či zájmy jsou tímto postupem chráněny. Uvedla, že soudní judikatura klade důraz na řádné odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti, z něhož musí být zjevné, na základě jakých úvah dospěly správní orgány k závěru o nutnosti chránit požadované informace. Byla přesvědčena, že správní orgány měly rovněž provést tzv. test veřejného zájmu, ze kterého by vyplývalo, na základě jakých úvah dostal přednost zájem na ochranu požadovaných informací před zájmem veřejnosti na přístupu k informacím. Odůvodnění napadených rozhodnutí však takovému řádné vypořádání neobsahovala, proto je žalobkyně měla za nepřezkoumatelná.
6. Žalobkyně navrhla, aby soud rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí zruší a přikáže žalovanému, aby žalobkyni byly ve lhůtě stanovené soudem poskytnuty požadované informace.
7. Ministryně financí ve svém vyjádření ze dne 23. 9. 2021 s odkazem na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odmítla veškeré žalobní námítky. Znovu na podporu svého právního názoru poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2021, č. j. 15 A 93/2020-24, ale taktéž na rozsudky ze dne 14. 3. 2019, sp. zn. 8 A 127/2015, ze dne 8. 2. 2018, č. j. 9 A 341/2014 – 37, v nichž městský soud přisvědčil správnímu orgánu, že je výhradně na původci informace, aby o jejím utajení rozhodl a vyznačil stupeň jejího utajení.
8. Dle ministryně financí by bylo poskytování utajovaných informací státními institucemi nebezpečným precedentem a popřením smyslu zákona o ochraně utajovaných informací, a rovněž tak by bylo v rozporu se zájmy České republiky, případně by bylo pro tyto zájmy nevýhodné.

9. K námitce nedostatku formálních náležitostí požadované informace zopakoval, že jednací protokol je v souladu s nařízením vlády č. 522/2005 Sb., utajen ve stupni Vyhrazené. Formální stránka, tj. vyznačení stupně utajení byla na základě podnětu žalobkyně přezkoumávána Národním bezpečnostním úřadem, který zde neshledal žádné pochybení. Navíc utajovaná informace je správně v souladu se zákonem o ochraně utajovaných informací utajena jako celek.
10. Taktéž žalobní námitka nedostatečného odůvodnění je dle ministryně financí zcela nedůvodná, jelikož z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou zcela jasně seznatelné důvody, na základě kterých bylo vydáno, a zároveň jím byly vypořádány veškeré rozkladové námitky. Zdůraznila, že poskytnutí jednacích protokolů by bylo nevýhodné pro zájmy České republiky a mohlo by vést k ohrožení činnosti zpravodajských služeb České republiky.
11. Ministryně financí navrhla nedůvodnou žalobu zamítnout.
12. Žalobkyně v replice ze dne 12. 10. 2021 blíže rozvedla žalobní bod týkající se nesprávného podřazení utajované informace pod bod 2 přílohy č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb.

III.

Posouzení žaloby soudem

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
14. Soud o žalobě jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup akceptovali. Soud neprovedl žalobkyní navržené důkazy listinami, které jsou součástí spisového materiálu, neboť z něj při přezkumu zákonnosti rozhodnutí vychází a správním spisem se dokazování neprovádí, zejména za situace, kdy v řízení nebyla sporována věrohodnost podkladů (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
15. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Podle § 7 věta první informačního zákona *je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne.*
17. Podle § 2 písm. a) zákona o ochraně utajovaných informací *pro účely tohoto zákona se rozumí utajovanou informací informace v jakémkoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyjádření nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací (§ 139).*
18. Podle § 2 písm. f) zákona o ochraně utajovaných informací *pro účely tohoto zákona se rozumí původcem utajované informace orgán státu, právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, u nichž utajovaná informace vznikla, nebo Úřad průmyslového vlastnictví podle § 70 odst. 4.*
19. Podle § 4 písm. d) zákona o ochraně utajovaných informací *utajovaná informace se klasifikuje stupněm utajení vyhrazené, jestliže její vyjádření neoprávněné osobě nebo zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky.*
20. Podle § 21 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací *na informaci, která naplňuje znaky § 4 a je uvedena v seznamu utajovaných informací, je původce povinen vyznačit svůj název, stupeň jejího utajení, její evidenční označení a datum jejího vzniku, není-li dále stanoveno jinak.*
21. Podle § 22 odst. 2 zákona o ochraně utajovaných informací *vyznačení stupně utajení na utajované informaci musí být zachováno po celou dobu trvání důvodů utajení. Bez souhlasu původce nebo poskytující cizí moci nesmí být stupeň utajení změněn nebo zrušen.*

22. Bod 2 přílohy č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., je nazván „*Seznam utajovaných informací v oblasti působnosti zpravodajských služeb České republiky*“ a pod bodem 2. je uvedena položka: *Administrativní pomůcky k evidenci utajovaných informací.*
23. Co se týče podstatného skutkového stavu věci, není mezi účastníky dané věci sporné, a rovněž tak ze správního spisu vyplývá, že prvostupňový správní orgán je povinným subjektem k poskytnutí informace ve smyslu informačního zákona, a zároveň je i původcem požadované informace dle § 2 písm. f) zákona o ochraně utajovaných informací. Naopak sporným v dané věci je, zda žalobkyní požadované informace splňují jak formální, tak materiální znaky utajené informace.
24. Soud konstatuje, že z bohaté soudní judikatury i z odborné literatury vyplývá, že při odmítnutí žádosti podle § 15 ve spojení s § 7 informačního zákona se musí povinný subjekt přezkoumatelným způsobem vypořádat s důvody odmítnutí žádosti a objasnit proč požadovaná informace naplňuje formální i materiální podmínky zákonem předpokládaného utajení (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2023, č. j. 10 As 241/2021–26, bod 14; Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 371–378). Přičemž předpokladem pro naplnění formálního znaku utajované informace je (i) její zaznamenání na jakémkoliv nosiči; (ii) její označení za utajovanou; a (iii) její uvedení na seznamu obsaženém v nařízení vlády. A jelikož tyto znaky by samy o sobě nevypovídaly o přiměřenosti omezení dotčeného základního práva na informaci, je nutno dále hodnotit i tzv. materiální znak utajované informace. Tento materiální znak pak spočívá i v jen potenciálním riziku požadované informace, že by její vyzrazení či zneužití mohlo způsobit újmu zájmu České republiky nebo pro něj bylo nevýhodné dle § 2 písm. a) zákona o ochraně utajovaných informací.
25. Co se týče materiálního znaku utajované informace, soud shledal námitku žalobkyně spočívající v jeho absenci, za důvodnou. Soud předně odkazuje na aktuální judikaturu správních soudů, zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2023, č. j. 10 As 241/2021–26, ze dne 20. 7. 2023, č. j. 3 As 100/2021 – 41, v němž tento soud ve skutkově a právně obdobné věci akcentoval roli původce informace v rámci řízení podle informačního zákona, když v bodě [20] uvedl: „*[k]oncepce zákona o ochraně utajovaných informací je v zásadě postavena na principu odpovědnosti původce informace za stanovení stupně jejího utajení. Ustanovení § 21 odst. 1 tohoto zákona ukládá původci, aby na informaci, která naplňuje znaky § 4, vyznačil svůj název, stupeň jejího utajení, její evidenční označení a datum jejího vzniku. Ustanovení § 22 odst. 2 nedovoluje vyznačený stupeň utajení bez souhlasu původce změnit nebo zrušit. Původce je však povinen prověřovat, zda důvody pro utajení i nadále trvají a zjistí-li, že pominuly, je povinen neprodleně stupeň utajení změnit nebo zrušit (§ 22 odst. 4 zákona o ochraně utajovaných informací) a provedenou změnu či zrušení neprodleně oznámit všem adresátům utajované informace. Pokud původce za utajovanou označí informaci, která znaky pro utajení nespĺňuje, anebo naopak na informaci, která znaky pro utajení splňuje, stupeň utajení nevyznačí, případně neprodleně nezmění či nezruší stupeň utajení poté, co se důvody pro utajení změnilly nebo pominuly a tuto změnu či zrušení neprodleně neoznámí adresátům informace, dopustí se přestupku (srov. skutkové podstaty přestupků uvedených v § 153 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací). Naopak fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že změni nebo zruší stupeň utajení bez souhlasu původce [srov. § 149 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně utajovaných informací].“*
26. Obě odůvodnění správních rozhodnutí jsou za situace, kdy prvostupňový správní orgán je bezesporu původcem informace, vystaveny na odlišném (resp. opačném) právním názoru. Prvostupňový správní orgán, potažmo i druhostupňový správní orgán, nedostál tedy své povinnosti původce informace, když výslovně odmítl znovu posoudit, zda utajovaná informace splňuje všechny znaky pro utajení. Soud uzavírá, že původce informace - ministerstvo financí je povinen nejprve přistoupit k posouzení toho, zdali žalobkyní požadovaná informace i nadále splňuje všechny znaky utajení; jinými slovy, zdali tak důvody pro její utajení stále trvají, a teprve poté musí uvážit, lze-li požadovanou informaci žalobkyni poskytnout či nikoli; nebude-li pak požadovaná informace poskytnuta, je zapotřebí v odůvodnění rozhodnutí řádným a přezkoumatelným způsobem uvést a vypořádat naplnění jak formálních, tak materiálních znaků

informace (viz bod [23] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2023, č. j. 3 As 100/2021 – 41). Soud ještě k materiálním znakům utajované informace dodává, že z žalobou napadeného rozhodnutí musí být zřejmé i to, v čem spočívá žalobkyní toliko v ryze obecné rovině tvrzené riziko možného ohrožení zájmů státu, k poškození příp. jakých významných ekonomických zájmů České republiky, Evropské unie nebo jejího členského státu či k narušení, jakých důležitých obchodních nebo politických jednání České republiky s cizí mocí, by v dané věci mohlo dojít vyjádřením informace. Správní orgány ve svých rozhodnutích s materiálním znakem utajované informace vypořádaly natolik stroze a kuse, že zůstalo *de facto* jen u teoretického výčtu kritérií tohoto znaku (dokonce i na výběr danou formulací), aniž by byly podpořeny přezkoumatelnými úvahami, jak k těmto závěrům správní orgány dospěly. Správní orgány jsou při odůvodňování svých rozhodnutí samozřejmě povinny postupovat tak, aby případně nevyzradily podstatu obsahu utajované informace. Žalobou napadená rozhodnutí jsou tudíž nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

27. K otázce formálních znaků utajované informace – jednacích protokolů soud konstatuje, že žalobkyně sporovala podřazení jednacích protokolů pod bod 2 přílohy č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb. Soud souhlasí se žalobkyní, když namítá, že správní orgány bez řádného (resp. bez žádného) vysvětlení podřadily jednacích protokolů pod bod 2 přílohy č. 18 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., neboť tato příloha č. 18 je označena jako „*Seznam utajovaných informací v oblasti působnosti zpravodajských služeb České republiky*“, tudíž je vyhrazena pro informace v gesci zpravodajských služeb České republiky. V nyní posuzované věci správní orgány skutečnost týkající propojenosti požadované informace s Národním bezpečnostním úřadem a jeho případnou roli při vytváření informace konkrétně ve svých rozhodnutích netvrdily, toliko k této rozkladové námitce opět jen v obecné rovině argumentovaly tím, že nejsou subjektem oprávněným k posouzení správnosti zařazení informace do seznamu nařízení vlády. Správní orgány se tedy i s touto podmínkou formálního znaku vypořádaly natolik stručným způsobem, že z něj soud nezjistil žádné bližší přezkoumatelné úvahy, které je k podřazení utajované informace pod příslušnou položku v seznamu vedly. Tudíž soud shledal i vypořádání formálních znaků požadované informace správními orgány za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
28. Soud dodává, že neměl k dispozici veškerou potřebnou spisovou dokumentaci, jelikož správní spis, jenž byl soudu doložen, neobsahoval žalobkyní požadované utajované informace, tj. jednacích protokoly.
29. Pokud ministryně financí odkazovala na podporu své argumentace ve věci na rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 15 A 93/2020 – 24, soud uvádí, že tento byl právě pro nesprávný právní názor zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2023, č. j. 3 As 100/2021 – 41.
30. S ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí se soud pro předčasnost již dalším námitkami žalobce nezabýval.

IV.

Závěr, náklady řízení

31. Soud shrnuje, že zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., přičemž podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ten setrvá-li na názoru, že žádost žalobkyně je třeba odmítnout, bude v dalším řízení, postupovat výše nastíněným způsobem.
32. Soud rovněž podotýká, že nepřistoupil k postupu dle § 16 odst. 5 informačního zákona, tedy ke zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a nařízení povinnému subjektu požadovanou

informaci poskytnout. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2010, č. j. 1 As 8/2010-65, tento postup přichází zásadně v úvahu tehdy, je-li rozhodnutí o odepření informace přezkoumatelné. Výjimkou budou jen ty situace, kdy by správní orgán svévolně vydával nepřezkoumatelná rozhodnutí o odmítnutí žádosti s cílem vyhnout se aplikaci § 16 odst. 5 informačního zákona. Tytéž závěry obsahuje rovněž rozsudek sp. zn. A 2/2003-73, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2013, č. j. 1 As 73/2013-36, ze dne 28. 3. 2014, č. j. 5 As 75/2013-33, ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 42/2012-31, a ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010-73. Soud neshledal, že by rozhodnutí žalovaného bylo svévolné, nicméně upozorňuje žalovaného, že o svévolnosti by svědčilo zejména to, pokud by žalovaný vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí opakovaně, tj. pokud by ignoroval závazný právní názor soudu vyřčený v tomto rozsudku.

33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byla žalobkyně ve věci zcela úspěšná, uložil soud žalovanému zaplatit jí náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč. Soud dodává, že žalobkyni nepřiznal náklady řízení za repliku ze dne 22. 4. 2021, neboť v ní toliko rozvedl podstatnou žalobní argumentaci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14.09.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: Sylvie Kosková